

Література з курсу

Підручники

1. Бебик В.М. Політологія: теорія, методологія, практика. – К., 1997.
2. Бебик В.М. Базові засади політології. – К., 2000.
3. Білоус А.О. Політико-правові системи: світ і Україна. – К., 2000.
4. Бодуен Ж. Вступ до політології. – К., 1995.
5. Гаджиев К.С. Введение в политическую науку. – М., 1997.
6. Головатий М.Ф. Мистецтво політичної діяльності. – К., 2002.
7. Зеркин Д.П. Основы политологии. – Ростов-на-Дону, 1997.
8. Коваленко Б.В. и др. Политическая конфликтология. – М., 2002.
9. Конфликтология / Курбатов В.И. и др. – Ростов-на-Дону, 2001.
10. Конфликтология / Под ред. А.С.Кармина. – 4-е изд. – СПб., 2001.
11. Королько В.Г. Основы Паблик Рилейшнз. – М. – К., 2001.
12. Курс политологии / Под ред. А.Г.Грязновой. – М., 2002.
13. Мангейм Дж.Б., Рич Р.К. Политология. Методы исследований. – М., 1997.
14. Мескон М.Х., Альберт М., Хедоури Ф. Основы менеджмента. – М., 1997.
15. Мокшанцев Р.И. Психология переговоров. – М. – Новосибирск, 2002.
16. Ольшанский Д.В. Политическая психология. – СПб., 2002.
17. Политический процесс: основные аспекты и способы анализа / Под ред. Е.Ю.Мелешкиной. – М., 2001.
18. Політологія / Під ред. А.Колодій. – К., 2000.
19. Политология / Под ред. М.Н.Марченко. – 3-е изд. – М., 1999.
20. Политология / Под ред. М.Василика. – М., 1999.
21. Пушкарева Г.В. Политология. – М., 2002.
22. Пушкарева Г.В. Политический менеджмент. – М., 2002.
23. Романов В.С. та ін. Вступ до аналізу державної політики. – К., 2001.
24. Соловьев А.И. Политология. Политическая теория. Политические технологии. – М., 2001.
25. Справочник по политическому консультированию / Пер с англ. – М., 2002.

26. Телешун С.О., Баронін А.С. Політична аналітика, прогнозування, консультації. – К., 2001.
27. Чудаков М.Ф. Конституционное (государственное) право зарубежных стран. – 2-е изд. – Минск, 2001.

Монографії, матеріали “круглих столів”, наукові розробки, класичні праці

1. Бебик В.М. Політичний маркетинг і менеджмент. – К., 1996.
2. Бебик В.М. Менеджмент виборчої кампанії: ресурси, технології, маркетинг. – К., 2001.
3. Беттельгейм Б. О психологической привлекательности тоталитаризма // Знание – сила. – 1997. – № 8.
4. Волкогонов Д.А. Триумф и трагедия. Политический портрет И.В.Сталина. – М., 1989.
5. Восленский М.С. Номенклатура. Господствующий класс Советского Союза. – М., 1991.
6. Виборчі технології: Збірник матеріалів // Упорядник В.Ціон. – К., 1998.
7. Джилас М. Лицо тоталитаризма. – М., 1992.
8. Душин И.Л. и др. Выборы: технологии избирательной кампании. – Харьков, 1998.
9. Задорожний Г.В. Соціальне партнерство – шлях до відкритого суспільства. – Харків, 2000.
10. Зиновьев А.А. Посткоммунистическая Россия. – М., 1996.
11. Избирательный процесс: теория и практика // Вестник МГУ. – Сер. 18. – 1998. – № 4. – 1999. – № 1.
12. Кара-Мурза С.Г. Манипуляция сознанием. – 2-е изд. – М., 2002.
13. Кассирер Э. Техника современных политических мифов // Вестник МГУ. – Сер. 7. – 1990. – № 2.
14. Каутский К. Терроризм и коммунизм // Полис. – 1991. – № 1-2.
15. Ковлер А.И. Избирательные технологии: российский и зарубежный опыт. – М., 1995.
16. Кухта Б., Теплоухова Н. Політичні еліти і лідери. – Львів, 1996.
17. Лассуэлл Г. Психопатология и политика (глава из книги) // Вестник МГУ. – Сер. 18. – 2001. – № 1.

18. Ле Бон Г. Психология народов и масс. – М., 1995.
19. Майер Т. Демократический социализм – социальная демократия. – К., 2000.
20. Массовые коммуникации в формировании современного социокультурного пространства // Социс. – 2000. – № 7.
21. Мельников Д., Черная Л. Преступник № 1. Нацистский режим и его фюрер. – М., 1990.
22. Оруэлл Дж. 1984 и эссе разных лет. – М., 1989.
23. Ортега-и-Гассет Х. Восстание масс // Вопросы философии. – 1989. – № 3.
24. Пойченко А.М. Конфлікт у політичному житті сучасної України: теорія та технологія розв'язання. – К., 1997.
25. Политические институты на рубеже тысячелетий (збірник статей). – Дубна, 2001.
26. Політологія посткомунізму / Під ред. В.Полохало. – К., 1995.
27. Почепцов Г.Г. Професія – іміджмейкер. – К., 1998.
28. Почепцов Г.Г. Как “переключают” народы. Психологические информационные операции как технологии воздействия на массовое сознание в XX веке. – М., 1998.
29. Почепцов Г.Г. Как становятся президентами. Избирательные технологии XX века. – К., 1999.
30. Почепцов Г.Г. Паблік Рілейшнз. – К., 2000.
31. Почепцов Г.Г. Теория коммуникации. – М.; К., 2001.
32. Почепцов Г.Г. Коммуникативные технологии XX века. – М.; К., 2001.
33. Почепцов Г.Г. Паблік рілейшнз для профессионалов. – М.; К., 2001.
34. Почепцов Г.Г. Информационные войны. – М.; К., 2001.
35. Почепцов Г.Г. Имиджелогия. – 2-е изд. – М.; К., 2002.
36. Почепцов Г.Г. Информационно-политические технологии. – М., 2003.
37. Селезнев Л.Н. Политические системы современности. – СПб., 1995.
38. Скуленко М.И. История политической пропаганды. – М., 1990.
39. Стоун Д. Парадокс політики. Мистецтво вироблення політичних рішень. – К., 2001.

40. Технологии политической власти: зарубежный опыт / В.Н.Иванов и др. – К., 1994.
41. Троцкий Л.Д. Преданная революция. – М., 1991.
42. Цветнов А.В. Управление социально-политическими процессами. – М., 1995.
43. Фрейд З. О человеке в толпе (с предисловием М.Н.Руткевича) // Диалог. – 1990. – № 12.
44. Фролов С.Ф. Сотрудничество и конфликты. – М., 1997.
45. Шиллер Г. Манипуляторы сознанием. – М., 1980.
46. Шлях до перемоги: технологія виборчої кампанії / Упор. С.Кучеров та С.Одарич. – К., 1993.

Наукові статті

1. Балашова А.И. Избирательный маркетинг: формирование команды кандидата // Вестник МГУ. – Сер. 18. – 2002. – № 1.
2. Бебик В. Как делать имя в политике // Персонал. – 1993. – № 1.
3. Богомолов Б.А. Власть и оппозиция: некоторые аспекты взаимодействия // Вестник МГУ. – Сер. 12. – 1998. – № 3.
4. Васильев В.А. Социальные интересы: единство и многообразие // Социально-политический журнал. – 1995. – № 3.
5. Глухова А.В. Политические конфликты и кризисы // Государство и право. – 1993. – № 6.
6. Гоулд Ф. Стратегическое планирование избирательной кампании // Полис. – 1993. – № 4.
7. Грачев Г. Психология манипуляции в условиях кризиса // Общественные науки и современность. – 1997. – № 4.
8. Грачев Г.В. Информационные технологии борьбы в российских условиях // Полис. – 2000. – № 3.
9. Грозицька Г. Консенсусна теорія демократії – оптимальна модель для України // Нова політика. – 1998. – № 5.
10. Даймонд Л. Прошла ли третья волна демократизации? // Полис. – 1999. – № 1.
11. Дегтярев А.А. Политическая власть как регулятивный механизм социального общения // Полис. – 1996. – № 3.
12. Дергачов О., Полохало В. Метаморфози посткомуністичної влади // Сучасність. – 1996. – № 9.

13. Дорожкіна Т. Речевої імідж політичного лідера // Социс. – 1997. – № 8.
14. Дубицька В., Тарарухина М. Какого политика можно “продать”? // Социс. – 1998. – № 10.
15. Журавльова Н. Поділ влади в сучасній Україні // Право України. – 1998. – № 11.
16. Запрудский Ю.Г. Внутри конфликта // Социс. – 1993. – № 7.
17. Заярна О. Як переконати масову аудиторію // Нова політика. – 1999. – № 1.
18. Зеркин Д.П. Политический конфликт и оппозиция // Социально-политический журнал. – 1998. – № 5.
19. Зернецька О. Трансформація типів новинних передач політичної комунікації // Нова політика. – 2000. – № 1.
20. Зудин А.Ю. Стратегии власти в отношениях с группами давления // МЭ и МО. – 1996. – № 3-5.
21. Ильясов Ф.Н. Политический маркетинг, или Как “продать” вождя // Полис. – 1997. – № 5.
22. Карпунин О.Н. PR как информационный менеджмент // Социально-политический журнал. – 1998. – № 4.
23. Климчук В. Парламентсько-президентська республіка // Сучасність. – 2003. – № 3.
24. Кіс Т. Інститут президентства в Україні // Нова політика. – 2000. – № 1.
25. Кононенко Н. Механізм стримувань і противаг // Віче. – 1997. – № 11.
26. Коляденко В. Технології регулювання конфліктів // Нова політика. – 1997. – № 3.
27. Королько В.Г. Політична реклама: уроки виборів // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. – 1998. – № 6.
28. Королько В.Г. Передвиборча комунікативно-агітаційна кампанія: політичний феномен, структура, функції // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. – 2002. – № 1.
29. Коукли Дж. Двухпалатность и разделение властей в современном государстве // Полис. – 1997. – № 3.
30. Кресіна І., Перегуда С. Політична реформа: проблеми і перспективи // Віче. – 2003. – № 3.

31. Кувалдин В.П. Президентская и парламентская республики как формы демократического транзита // Полис. – 1996. – № 3.
32. Левчик Д.И. Основные элементы актуализации имиджа кандидата в депутаты в ходе подготовки и проведения избирательной кампании // Вестник МГУ. – Сер. 12. – 1995. – № 2.
33. Левчик Д.И. Особенности подготовки и проведения кампании “от двери до двери” // Вестник МГУ. – Сер. 12. – 1995. – № 3.
34. Линц Х. Угрозы президентства. Достоинства парламентаризма // Век XX и мир. – 1994. – № 7/8.
35. Макаревич Э. Германия: программирование человека // Диалог. – 1993. – № 4.
36. Макаревич Э. Противоречие между технологиями PR, демократией и свободой личности // Диалог. – 1998. – № 8.
37. Мерфин Р. Технология избирательной кампании в США // Полис. – 1991. – № 3.
38. Міщенко М. Влада іміджу // Розбудова держави. – 1998. – № 9/10.
39. Мкртчян Г., Чистяков И. Социальное партнерство, трипартизм и генеральные соглашения // Общество и экономика. – 1998. – № 10/11.
40. Модель И.С., Модель Б.М. Социальное партнерство // Социс. – 2000. – № 9.
41. Молоханова О. Политическая коммуникация // Полис. – 2000. – № 2.
42. Мостовая Ю. Голоса в наперстках // Зеркало недели. – 2002. – № 8.
43. Мясников О.Г. Субъекты политики // Социально-политический журнал. – 1993. – № 5/6.
44. Назаров Н.М., Папантому М.А. Знаковая структура телевизионной политической рекламы // Полис. – 2001. – № 2.
45. Нэх В.Ф. Политические переговоры // Вестник МГУ. – Сер. 12. – 1995. – № 4.
46. Нэх В.Ф. Политический конфликт: технология инициирования, регулирования, разрешения // Вестник МГУ. – Сер. 12. – 1995. – № 5.
47. О’Доннелл Г. Делегативная демократия // Век XX и мир. – 1994. – № 7/8.
48. Оболонский А.В. Постсоветское чиновничество: квазибюрократи-

- ческий правящий класс // Общественные науки и современность. – 1996. – № 5.
49. Олексієнко Н. Проблема впливу ЗМІ на суспільство країн колишнього СРСР // Нова політика. – 1999. – № 6.
50. Осавелюк А.И. Современный механизм системы сдержек и противовесов в современных государствах // Государство и право. – 1993. – № 12.
51. Павловський М. Криза демократії – основа для авторитаризму // Віче. – 2000. – № 4.
52. Перегудов С.П. Политическое представительство интересов: опыт Запада и проблемы России // Полис. – 1993. – № 4.
53. Петров О., Полторак В. Опитувальні технології у виборчій кампанії // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. – 1998. – № 4/5.
54. Пищулин Н.П. Политическое лидерство и электоральный процесс // Полис. – 1998. – № 5.
55. Пойченко А. Вибори. Технологія успіху // Віче. – 1993. – № 12.
56. Полохало В. Політологія посткомуністичних суспільств в Україні і Росії // Політична думка. – 1998. – № 2.
57. Полторак В. Політичний маркетинг і організація виборчої кампанії // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. – 2002. – № 1.
58. Почепцова А. Телевізійна політична реклама // Нова політика. – 1998. – № 3.
59. Пугачев В. Средства массовой коммуникации в современном политическом процессе // Вестник МГУ. – Сер. 12. – 1995. – № 5.
60. Пугачев В.П. Информационная власть и демократия // Общественные науки и современность. – 1999. – № 4.
61. Пугачев В.П. Информационно-финансовый тоталитаризм: российский эксперимент по американскому сценарию // Вестник МГУ. – Сер. 12. – 1999. – № 4.
62. Пушкарева Г.В. Избирательная кампания: как это делается // Социально-гуманитарные знания. – 2000. – № 2.
63. Пшизова С.Н. “Два тела” – два президента. Модели презентации власти на пороге III тысячелетия // Полис. – 1999. – № 2.
64. Пшизова С.Н. Демократия и политический рынок в сравнительной перспективе // Полис. – 2000. – № 2-3.

65. Сіленко А. Моделі соціального партнерства // Нова політика. – 2000. – № 2.
66. Слісаренко І. Стратегія PR // Політика і час. – 1997. – № 8.
67. Слободянюк Е. Соціологічні дослідження – фундамент виборчої кампанії // Нова політика. – 2000. – № 3.
68. Смолякова В. Имидж политического лидера в структуре коммуникативного пространства // Вестник МГУ. – Сер. 18. – 2000. – № 2.
69. Старовойтенко Р. Імідж політичної партії як чинник електорального вибору // Нова політика. – 2001. – № 2.
70. Супрун А.П. Политический маркетинг: новый взгляд на рейтинг // Социс. – 2000. – № 2.
71. Тихомирова Е.Б. Лоббизм как специфическая форма коммуникации с общественностью // Вестник МГУ. – Сер. 18. – 2002. – № 3.
72. Томенко М. Політичні технології у виборчій кампанії Президента України // Політична думка. – 1999. – № 3.
73. Томенко М. Удавані та реальні конфлікти української влади // Політична думка. – 1997. – № 1.
74. Уоллерстайн М. Избирательные системы, партии и политическая стабильность // Полис. – 1992. – № 5/6.
75. Формы подачи заявлений о ходе предвыборной кампании // Полис. – 1994. – № 4.
76. Фадеев Д.А. От авторитаризма к демократии: закономерности переходного периода // Полис. – 1992. – № 2.
77. Фадеев Д.А. Демократизация и политическая культура // Вестник МГУ. – Сер. 12. – 1993. – № 2.
78. Чиркин В. Президентская власть // Государство и право. – 1997. – № 5.
79. Чичановский А.А. СМИ и власть // Диалог. – 1995. – № 5/6.
80. Шахмалов Ф. Лоббизм во взаимодействии государства и бизнеса // Российский экономический журнал. – 1999. – № 1.
81. Шелекасова Н.П. Бессознательные аспекты имиджа политического лидера // Полис. – 2000. – № 4.
82. Шмиттер Ф. Процесс демократического транзита и консолидации демократии // Полис. – 1999. – № 3.

83. Шмиттер Ф. Угрозы и дилеммы демократии // Век XX и мир. – 1994. – № 7/8.
84. Яковлев И.Г. Информационно-аналитические технологии и политическое консультирование // Полис. – 1998. – № 2-3.
85. Яхимович З.П. Факторы влияния на демократизацию политических режимов // Полис. – 1999. – № 3.